

[Forsvarsministeren.]

Det ærede medlem hr. Østergaard rejste det spørgsmål, om man i udvalget kunne få oplysninger om, hvordan det gik med virkeliggørelsen af forsvarsordningen; sådan forstod jeg det. Det er da klart, at jeg er meget villig til at give sådanne oplysninger, og det kan også godt være, at det måske er den mest praktiske form. Jeg vedkender mig ganske, at jeg tidligere har lovet at give en redegørelse her i tinget, det kan måske finde sted efter en sådan redegørelse i udvalget, men det er klart, at man i udvalget kan gå lidt tættere ind på problemerne, end det er muligt under en debat her.

Det ærede medlem omtalte lægegraderne, og jeg kan i og for sig godt forstå, at man kan rejse det problem. Jeg tror imidlertid, at et nærmere studium af dette forhold under udvalgsarbejdet vil vise, at der er en praktisk begrundelse for disse grader, og jeg kan — måske halvvejs som et kuriosum — nævne, at der i hvert fald fra forsvarrets lægepersonels organisation har været ønsket fremme om at, skal vi sige stramme disse grader, således at man dér brugte de militære grader og altså ikke talte om stabslæge, men om hr. oberst o. s. v. Der kan altså anlægges flere synspunkter på den sag.

Det ærede medlem var også inde på spørgsmålet om de nye grader; det skal jeg gemme. Med hensyn til uddannelsen til oversergent kan jeg sige, at det er tanken at få en særlig oversergentskole inden for hæren; det er derimod muligt, at man inden for de to andre værn vil vælge andre former for at give sergenterne den fornødne uddannelse. Derfor har vi ikke ment i forslaget ligefrem at kunne foreslå, at det skulle være en skole. Man må jo tage et vist hensyn til, at forholdene kan være forskellige.

Om korporalsgraden kan jeg sige, at der har i værnene været visse overvejelser om dens afskaffelse, men man er, indtil videre i hvert fald, nået dertil, at man finder den nødvendig ud fra grunde, som i hvert fald jeg ikke føler mig kompetent til at underkende.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på spørgsmålet om distinktionering, også distinktionering af majorerne, og jeg kan sige, at det er hensigten at fore-

tage ændringer i den retning, det ærede medlem var inde på. I øvrigt kan jeg jo henlede opmærksomheden på, hvad jeg har nævnt i fremsættelsestalen, at hele distinktioneringsspørgsmålet vil blive taget op, og der kan måske nok være grund til at se på visse ting her.

Så er der disse ulykkelige seniorsergenter. Må jeg om dem sige, at selve betegnelsen vil jeg meget nødtigt diskutere med de ærede medlemmer. Jeg er heller ikke selv vildt begejstret for den. Der er mange, der under de forudgående overvejelser har lagt hovederne i blød for at finde det rigtige; vi skulle jo have forslag frem, og så sagde jeg: all right, så tager vi dette som det hidtil bedste, og så håber vi, der er endnu lysere hoveder i det høje ting, der kan hjælpe os til at finde den rigtige betegnelse. Jeg vil dog straks sige, at stabssergent er ikke det rigtige, for det leder tankerne hen på det gamle underofficerskorps, og det er ikke meningen. Hvad dækker nemlig denne nye grad? Den dækker folk med specialuddannelse, navnlig i teknisk henseende, som uden at være eller uden måske at kunne blive officerer eller fenrikker alligevel ønsker at gøre en livstidstjeneste i forsvarret, en livstidstjeneste, som vi har brug for på et specielt område. Derfor mener vi, der for disse folk må være en mulighed. Vi har allerede gruppen i dag i form af flyvespecialister. Man har været inde på, at man kunne kalde dem specialister af 1. eller 2. grad, men det synes jeg er værre end den betegnelse, der er foreslået. Men det vil altså sige, at det er en gruppe, der ikke har noget at gøre med de gamle stabssergenter, en gruppe, der naturligvis må have visse muligheder for lønmæssige advancementer, så den må ligesom kappes af sergentgruppen for at markere, at det er noget andet, der her er tale om. Det er den saglige begrundelse. Jeg ser meget gerne, at man finder en anden betegnelse, naturligvis navnlig hvis den er bedre, og det ved jeg kan være svært at finde.

Med hensyn til ansættelse af kvinder i forsvarret vil jeg derom — og det kan vist også være et svar til andre ærede medlemmer — sige, at det drejer sig om særlige militære funktioner, altså ikke om kontorarbejde. De, der gør kontorarbejde, skal fortsat ansættes på civil basis. Men vi har jo kvinder